

LA CÒNSOLA

ANY I

PERIÒDIC QUINZENAL D'INFORMACIÓ SARRIANENCA

NÚM. 3

A S A R R I À

Sarrià, qui et coneixia,
ara diu: no és el mateix,
que mudes de fesomia
com la verdor de un esqueix.

Poc a poc se va fonent
com un clap de nuvolada.
En el teu canviament
ta bellesa on és anada?

Què s'és fet d'aquells carrers
de color de terra clara,
amb els sorolls matiners
que un tel de boirina amara?

I què s'és fet de les velles
puntaïres que a sol ixent
es cansaven les parpelles
amb fils d'or i fils d'argent?

No més queda la remor
fosca de una ferreria
i al teu voltant la verdor
que de sol s'alluentia.

I cases, torres, torretes,
oh, barreja dels estils.
Oh, quin enyor de les netes
petites cases humils!

Baranes de pedra blanca;
torratxes amb colomars;
goig de fruita en una tanca
claror d'arbres pels llindars;

silenci dels carrerons
polsosos sota el cel blau,
i a cada passa la pau
envellida en els reconcs:

són la mica de la tendra
bellesa que es va fonent;
¿per què te la deixes pendre
pel temps nou que ve rabent?

Sarrià, qui et trobaria
com fores tranquil abans,
amb posat de vella pia
que junta les dues mans?

Si canvies, tens encara
una mica de remor
que ve d'ahí i que s'ampara
en un racés de vellor.

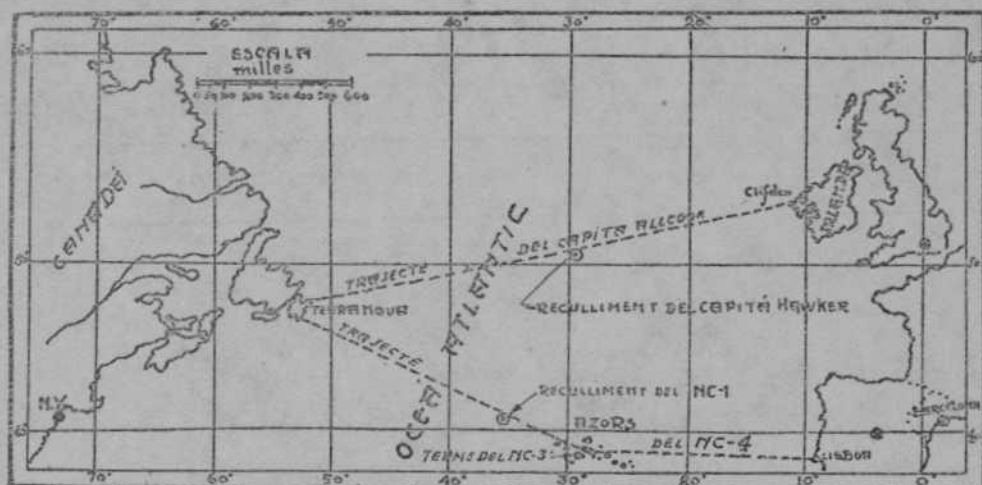
Com tens la verda muntanya
que t'arrecera del vent,
ets sonor com una canya,
propici a l'acolliment,

i ets ple de fresca a l'estiu
i de solei a l'hivern
igual quan la cuca viu,
quan el fred fa son govern.

Sarrià que tan defuges
l'estreta de la ciutat
que et cobeja com les pluges
la grogor dels camps de blat,

no mudis de fesomia
com la verdor de un esqueix;
pugui dir qui et coneixia
que li sembles el mateix.

ALEXANDRE PLANA

EL DARRER AVANÇ DE L'AVIACIÓ

L'aeroplà, vehicle lleuger i de poc pes, arriba avui dia a velocitats vertiginoses i alçades inconcebibles. A velocitats, com l'obtinguda per Mr. Havillaud comandant de l'aviació anglesa en fer el raid Madrid-Sevilla-Madrid realitzat a 250 quilòmetres per hora sense tenir en compte el vent que li bufava de costat puix de no ser així segurament hauria fet els 276 per hora màxima obtinguda fins al present.

A alçades com la genial ascensió del tinent francès Cazale que sortint, el 15 juny del corrent, de l'aeròdrom de Villacoublay arribà a 10100 metres amb el curt espai d'una hora.

El desenrotllament que ha pres l'aviació en aquests darrers anys de no interrompuda experiència, ha contribuït extraordinàriament a què el domini de l'aire fos en realitat un fet; i ço que més ho posa en evidència és l'atravessament de l'Atlàntic portat a cap no fa gaires mesos.

Des que Bleriot l'any 1909 passà el Canal de la Mànega el pas de l'Atlàntic fou un problema d'importància, a resoldre amb el temps; i que donats els actuals mitjans s'ha pogut realitzar de la faïso més satisfactòria possible. Anglesos i americans són els hòmens que més s'han preocupat d'aquesta qüestió, però mentre els primers elegien aparells lleugers i ràpids per fer d'una volada el pas

de Terranova a Irlanda, els segons es decidien pel tipus N-C molt més pesant (7250 Kgs. de tara) prenent una ruta completament distinta com és, Terranova-Açores-Lisboa.

Preparats convenientment uns i altres per emprendre aquesta titanesca gesta, aixecaren el vol els americans amb tres aparells NC-1, NC-3, NC-4 sortint de la badia de Trepasses (Terranova) a 10 h. 5 m. matí del 16 maig aterrant el NC-4 a 1 h. 23 m. de la matinada del 17 a Horta (Açores); no poguent continuar els altres dos, el primer per haver estat forçat d'amerrissar a 200 milles de les Açores, (essent recollit per un vapor) i el segon si bé arribà a les illes no pogué seguir per desperfectes que havia sofert l'aparell.

El dia 27 del mateix mes, el NC-4 únic americà que restava amb bon estat, abandonà les illes a 9 h. 20 m. matí amb direcció a Lisboa on va arribar a 8 h. 2 m. tarda tenint un aterratatge sorollós després d'un vol efectiu de 27 h. 45 m. (mireu el gràfic).

Dos dies més tard de la sortida dels aparells americans de Terranova, Hawker amb el seu hidroplà Sopwiths (que tenia la particularitat de poder abandonar l'aparell d'aterratge un cop aixecat el vol, així com també la de portar un bot salva-vides formant part del fusellatge i que podia

separar-se de l'aparell si aquest es veia obligat a amerrissar) aixecà el vol acompanyat del comandant Makenzie sortint de Terranova amb direcció a Irlanda fita del seu viatge. Dos dies passaren sense tenir notícies dels aviadors, quan al principi del terç es tingué coneixement que havien estat recollits pel vapor dinamarquès Mary a 50° 20' alçada N i 29° 30' amplada W de Greenwich a 1100 milles de Terranova, obligats a baixar pel defectuós funcionament del motor degut a les 14 h. que portava de treball. Portats a Anglaterra se'ls homenatjà xardorosament.

Si el problema de traspasar l'Atlàntic no s'hagués resolt d'una manera més convincent que la que acabem d'esmentar, no fóra del tot interessant aquest fet per què fos escrit amb lletres de motlle com el citat pas de la Mànegua per Bleriot.

I en efecte: la travessia directe de l'Atlàntic fou realitzada pel capità Allcock i el seu company Brown, que en vista que la ruta seguida per Hawker era la que més fàcilment i d'una fàcil més completa resolva el problema, decidiren de repetir-la sortint amb aquest fi de Terranova a 4 h. 28 m. tarda del 14 juny aterrant després d'un magnífic viatge a Clifden, a 8 h. 40 m. del 15; havent per tant recorregut el trajecte amb 16 h. 12 m. Ço

que correspon a una velocitat mitja de 185 quilòmetres per hora. (Mireu el gràfic).

Es aquest fet d'una importància trascendental per l'història de l'aviació per tal com a dalt s'és esmentat feia anys que volia provar-se però les circumstàncies ja de perfecció dels aparells ja de domini no prou segur de l'aire feren que s'ajornés fins que amb l'estat actual de la ciència i de la perfecte construcció s'ha donat el cop definitiu. I així com Bleriot a l'any citat feia aquella travessia amb un motor Auzani de 25 HP. recorrent un espai de 100 quilòmetres. Hauker portant 2 motors Eagle de 350 HP. cada un, ha cobert la llargada de 3260 quilòmetres amb el temps i velocitat dits.

El domini de l'aire es pot dir que s'ha resolt teòricament i pràcticament; i si ara ens impressionem en veure passar un avió per sobre els nostres caps sarrianencs, temps a venir, serà aquest un mitjà ràpid de locomoció o de petits transports; i tan segur, que fins ho trobarem natural com els propis mitjans que actualment tenim.

PERE BROSSA

ENGINYER INDUSTRIAL

PALMERA DE SARRIÀ

O beneïda palmera
del jardí de Sarrià
que fas vida presonera
pel delictes d'ombrejar.

I que mires Barcelona
com un antre de pecat
i que estàs tota grassona
— pesi a ta viduïtat —
i que ombreges qualque estona
el festeig de la minyona
amb el sabre i el soldat.

O palmera revellida
de posat patriarcal,
tu que romans adormida
quan encenen el fanal,

el fanal de cara sèria
que et vigila cada nit.
Què saps tu de la misèria
d'aquest món tan esquitit?

A través de l'alta reixa
jo et veig sempre la mateixa
com el símbol d'un anhel:
un abraç de cara al cel.

PERE BENAVENT.

PROBLEMES D'URBANITZACIÓ SARRIANENCA

III

DIBUIXOS ESGRAFIATS

VOLIEM en aquest article parlar dels magnífics calats d'estuc, dits esgrafiats, que honoren algunes de les antigues cases de Sarrià. Encara que admiradors dels mateixos no ens ha vagat mai de recollir-los, col·leccionar-los i seleccionar-los com es el nostre desig. Un amic nostre, molt entusiasta d'aquestes coses, ens ha promès de proporcionar-nos en una col·lecció força interessant pels qui, com nosaltres, estimem els treballs de l'antigor; però la falta d'espai ha fet impossible de reproduir-los en el present número.

El que ens dol és que vagin desapareixent de moltes de les façanes, sense que en quedi un senzill recort, una lleugera còpia...

No volem deixar d'esmentar la tristesa que ens fa, cada vegada que passem pel carrer de l'Hort de la Vila, una caseta situada al cap d'avall, humil, però on sentiem tots els dies en contemplar-la, l'emoció de bellesa de l'artista que hi va fer uns esgrafiats amb tanta d'ingènua elegància.

Un senzill adornament sobre una finestra... Una capelleta amb dos pilastres i un frontal clàssic, més impresionador que qualsevol temple de les Acròpolis...

No podiem passar-li sense aixecar el cap i admirar un bell moment vivint el mateix que deuria viure aquell artista ple de gràcia i sinceritat: tot ha desaparegut; però...

Unes mans pecadores hi han donat unes pinzellades, posant un vel d'ignominia sobre aquell brodat exemplar.

No passem ja per aquell carrer.

Tornarem a admirar-lo el dia que el bon gust borri la pintura que en un moment de modernisme inconscient va manar posar-hi el seu propietari.

Dels exemplars existents avui dia, en farem un detingut estudi, i àdhuc potser i tot es dedicarà un número de LA CÒNSOLA a reproduir-los, ja sigui dibuixats, ja sigui en fotografia. Recordem els del carrer de Sant Vicents, que en fan de cap a cap un museu; a «Càl Setze», del carrer de Sant Marian; la façana de part darrera de «Càn Mes-tres» del carrer de Sant Carles; els dels carrer Major, un d'ells - casa n.º 8 - reproduït a la portada del programa que incloem en aquest extraordinari, i altres que detallarem més detingudament.

Aquestes cases en sent a la tardor, escintil·len dels més bells matisos daurats i sota el benifet de la pluja que fa limpid el paisatge que les volta, a cada matinal i a cada cap-al-tard el *Càntic dels Càntics* es recordat amb els seus versets més gentils: *Tornaran les pluges i embelliran la terra...*

Tant elevada es nostra admiració que aquests honestos decorats que gosem demanar al Magnífic Ajuntament que el curi la conservació i que retengui ço que pugui la seva desaparició. Seria bo, sinó, treure unes còpies a formar una col·lecció que serien els bells models per les escoles.

Res més que una bona voluntat i una clara visió del que deu ser la cultura artística popular pot ser l'estímul per assolir-ho.

JOSEP MASSAGUÉ.

DIU "LA VEU DE CATALUNYA"

«Hem rebut el primer número de *La Cònsola*, periòdic quinzenal d'informació sarrianenca, l'aparició del qual varem anunciar dies enrera.

Està ben presentat: bon paper, impressió acurada, escrit en català, amb text variat i interessant.

Està molt ben escrit i té un color local exquisit.

Es un model de periòdic de poble: llegint *La Cònsola* es veu una gran part de la vida sarrianenca, i aquest es de suposar que deu ésser el propòsit principal dels que l'escriuen.

L'hem rebut molt afectuosament i li desitgem que tingui molts anys de vida».

SARRIÀ, HONEST ENCÍS

Honest encís: jardins i cases baixes;
la plaça de la font, com un replà;
i l'ombra i el perfum, com dues faixes
del cenyidor del viure ciutadà.

Com dues faixes, l'una amb l'altre fosa;
lligam que ens endolceixes el retorn;
flonjor de molsa, aroma de mimosa,
són guiadores com la llum del jorn.

Un arc voltaic glassat que no il·lumina,
L'eura d'un mur que fa un reflex d'estel;
i al mig de la mimosa desembrina,
un ram d'estrelles com desmai del cel.

J. M. LÓPEZ-PICÒ

OBSERVACIONS D'UN PROFÀ

SÓN MOLTS ELS QUE ESCRIUEN...

—Els escrits d'alguns produeixen l'efecte mateix que una mescolança de sonates de Beethoven i de Wagner, interpretades per nn violi groller.

Si s'és intel·ligent, hom nota el pas de l'un mestre a l'altre; si s'és simplement un aficionat, hom sent música estranya, indefinida, que acaba per fer més agradós el record d'un fòxtrot popular.

—Certs col·laboradors d'*El Diluvio* fan l'efecte sobre el poble de Sarrià d'una pedregada pretenciosa sobre una vinya que ho volgués malmetre tot. Potser d'una bona pluja, menuda i fina, n'esdevindria una bona collita.

—Les produccions de la majoria d'escriptors dits d'avantguarda, deixen en qualsevol esperit senzill, exempt de boires i catalanament ben racat, un regust de menja ordinària.

—Al que escriu amb amor se'l llegeix amb amor.

Al que escriu amb odi se'l llegeix amb odi.

En cada poble n'hi ha un, ¿per qué no n'hi ha d'haver cap en el nostre?

Perxò hi ha una màxima que diu: corregiu el que vagi errat. Intentarem fer-ho: si no som escoltats, perdrem les esperances que sobre seu teniem.

Un bon fuet desfà la nuvolada de pedrissall convertit-la en pluja benfactora.

—La majoria dels que escriuen — a la manera diletant — són com les fulles; tantost nades cauen de l'arbre, dominades un xic pel vent viciat de la ciutat.

En passant un auto brunzent les atrau, creientse amb llur empena passar-li al davant.

Però de sobte l'atracció minva i rodolen encara un instant per anar just a parar sota les rodes d'un altre auto que en sentit contrari passa llampanant.

JOAN SARIOLA

ACCIÓ SARRIANISTA

CAP A UN NOBLE SARRIANISME

Un dels fets que dóna perplexitat als que s'ajornen i visiten Sarrià és el de veure que una part de sarrianencs (com si ho portessin arrelat dintre seu) sembla que gaudeixin un plaer de mal parlar del poble on han nat i per tant al que únicament haurien de dur-li amor o al menys respecte.

Res de Sarrià no veuen bonic; tot ho troben mal fet; en tot hi cerquen motiu per crítica el més sensible és que en general obeeix aquesta, a l'instint o temperament de criticar sense mai aduir cap raó ben o mal fonamentada.

Poc saben el mal que fan a Sarrià i sobre tot a l'activitat de la seva joventut els que obrant de tal guisa li adormen les seves iniciatives; en tots els pobles que han volgut ésser quelcom més que un de tants vulgars, tothom s'ha esforçat a recollir les iniciatives dels seus fills, tothom ha estimulat a la joventut, enardint-la i encoratjant-la a treballar per ésser quelcom d'excepcional. Amb recança havem de manifestar que en el nostre poble fins avui no ha estat així per tothom; si algú degut al seu estudi es distingeix dels altres tot seguit (i que en aquest cas obren amb llestesa) hi ha qui tracta d'eliminar-lo fent-li el buit al seu entorn, menys quan no se'l vilipendia fent-lo passar per malaltis maniàtic.

Per molts, tot allò que fan els no sarrianencs és millor; més atractiu; li donen més mèrit i així es veu com els fills de Sarrià poc a poc han vist gairebé absorbit del tot el seu justificat predominí per la seva negligència i manca d'acció, motivada per por a la crítica dels inactius; per aquests motius el que repassi els diferents estaments de la població veurà una part d'ells regentats pels no fills del poble.

Hom dirà ja què és degut això? Deixant de banda en alguns la manca de cultura, en alguns altres trobarem l'arrel en llur personalisme que destrueix (dividint) tots els organismes vitals dels pobles; per ells Sarrià no deixaria mai d'ésser un poble gris sense originalitat, amb aires aparents de ciutat i encara aquests, deguts a la confositat dels seus límits.

Per això cal invitar amb fe i amb dalit als nostres joves de Sarrià a què actuïn i treballin sempre sense altre ambició ni altre esperança que llur satisfacció interna d'haver complert així un deure envers llur poble, deixant sempre de banda l'esperit de crítica rutinària. Fent-ho així llur treball trobarà un dia profit perquè amb una mica de voluntat de tots els que estimem Sarrià sabrem comprendre que les forces conjuntes són les úniques que creuen i les que avançant faran triomfar a la joventut estudiosa i entusiasta. Procurem nosaltres, tots els que sentim amor a la llar, sembrar-los el camí de flors.

JOSEP RECASENS

EN DESAGRAVI

Sarrià ha de ser objecte de l'amor del bon sarrianenc. No demostra amor bescantar la cosa aimada.

Encara que repugna al nostre personal temperament el llegir «El Diluvio» havem hagut de vèncer aquesta natural resistència, moguts per l'interès d'enterar-nos d'uns articles que referent a la nostra població hi ha publicat en castellà, naturalment, un sarrianenc.

Sense pretendre controvertir periodísticament car no estem versats en aquets afers aliens a la nostra missió, no per això volem deixar de parlar una mica de les dites cròniques, doncs arriben tan al viu dels sarrianencs que el callar seria com una acceptació tàcita de les fantasies del articulista. I LA CÒNSOLA entusiasta com és per tot lo que a Sarrià atany ha de puntualitzar i de protestar d'algunes coses que si fossin veritat deshonorarien els sarrianencs i farien enrogir les galtes de Na Laieta...

Contra el primer que, enujats havem d'aixecar la nostra veu és pels atacs que al nostre volgut poble es dirigeixen per la seva excessiva religiositat, descrivint els sarrianencs com uns rutinaris sense voluntat. Res d'això.

FREDERIC AMAT.

(Seguirà)

FANAL DE SARRIÀ

Dolç en la nit d'estiu com entre un vel de pluja
la teva esgarrifança d'argent sempre és a punt,
petit fanal d'un carreró que puja,
dins, muntanya amunt.

Fanal d'un carreró de cases amb jardins,
fanal sobre una tàpia on dansen gessamins,
naixes quan les tenebres d'ací d'allà s'apleguen
i encara hi ha una mica d'or moll en els confins.
Per tu les ombres allargades que ens ofeguen,
tenen també llur pietat a dins.

Tota la nit callada i humida de serenes
fas amb amor ta vetlla, o graciós fanal,—
tota la nit que és resseguida a penes
de la llunyana estrella o el pensament malalt.

No et plau la riallada ni l'himne de revolta,
sinó el discret desig;
Ames sentir dins la cofurna que t'envolta
com serven ton respecte, fent tasca en l'endemig
el bla murmuri, el delicat trepig.

El dia ignorarà ta gràcia esmorteïda.
I fóres tan gentil! Però mon cor no oblida.

Ni de l'amant reveles el llarg besar divi
ni l'àvid robatori del lladreguet mesquí:
tu no fas nosa a cap fortuna.
Diries que una llàgrima de fada et féu lluí.
Tu gairebé podries penjar d'un ram de pi.
Tu parles amb el tòtil i la lluna.

JOSEP CARNER

EL MIRALL DE LA CÓN SOLA

NO hi ha cap mà bonica si les ungles són desagradables. Pel contrari, si són elegantment tallades, brillants i rosades, les adornen d'una manera *xarmant*. Per consegüent, la seva tualaeta ha d'esser feta curosament cada dia.

De primer, submergiu, durant 2 minuts, la punta dels dits dins d'aigua boricada, tèbia, aromatitzada amb algunes gotes d'aigua de roses (eviteu l'aigua massa freda com també la massa calenta). Aixugueu-los sense que quedin del tot secs: després, amb el dors de la *cureta* (pinta, netejador) de marfil repel·liu lleugerament els petits fragments de pell seca que queden adherits, de manera desagradable, a la base i costats.

Passeu la punta de la *cureta* sota la carn que les encasta, a fi que quedin despreses. Contra les taques accidentals s'emplea la llimona, no havent-hi res millor. Tal·leu-les després amb les pinces curvades, llimant per arrodonir els angles, i cisellant-les delicadament segons la forma preferida. Novament, submergiu-les dins de l'aigua boricada, i després aixugueu-les, i apliqueu-hi una mica de vaselina bòrica, i després aixugueu-les amb una franel·la. Per fer tornar les ungles més brillants fregueu-les amb un petit raspall o una munyeca de huata sobre d'on haureu escampat un xic de brillant algeri. Després brunyiu-les amb el brunyidor de pell de gamusa.

Eviteu els vernissos preparats. Hi ha, certament, composicions i receptes dels nostres avantpassats que no són pas menyspreables.

PER TREURE LES PETITES TAQUES BLANQUES NATURALS, QUE ES TROBEN SOBRE LES UNGLES: barregeu 10 grams de pega i 10 grams de mirra i apliqueu-ho durant la nit.

PER FER CREIXER I REFORÇAR LES UNGLES: Premseu el rovell d'un ou dur i 2 grams de cera verge. Es fa fondre en bany-maria afegint-hi un xic d'oli d'ametlles dolces. Unteu cada

vespre les ungles amb aquesta pomada i a la nit teniu-les dins d'uns guants. Al cap de tres setmanes les ungles es tornaran boniques i llargues.

PER FORTIFICAR LES UNGLES FRIALLES: Recobrir-les durant la nit, amb guants, amb la següent pomada:

Oli d'ametlles dolces 15 grams, sal fina 2 grams, colofonia en pols 2 grams, alum pulveritzat 2 grams, cera verge 5 grams, o quitrà 1 gram, *anonge* 30 grams; al llevar-se es renten les mans amb una infusió calenta, de sàlvia menta o romaní.

PER FER CREIXER DE NOU UNA UNGLA CAIGUDA: Es submergeix diferents vegades el dit dins de cera blanca fosa, i una mica calenta. Així es formaran capes successives, que deixareu refredar, i es guardaran fins que la mateixa ungla creixi sota aquesta coberta protectora.

AIGUA PER DONAR COLOR A LES UNGLES: Submergiu la punta dels dits, al dematí i vespre, dins la següent composició: Tintura de mirra 1 gram, àcid sulfúric 2 grams, aigua de la font 4 grams, tintura de carmí 3 gotes.

Pols colorants per les ungles: Apliqueu amb un raspall fi o una *munyeca* de huata la següent composició: òxid d'estany pulveritzat 5 grams, àcid bòric pulveritzat 2 grams, pols de talc 1 gram, essència de violeta 2 gotes. Tintura de carmí 3 gotes, o pols de talc, àcid bòric, pols de midó 5 grams de cada un, i tintura de carmí 3 gotes.

PER FER BRILLAR LES UNGLES: Fregar-les amb una esponja impregnada d'una barreja igual de cinabri i d'esmeril porfiritzat humitejat amb una mica d'oli d'ametlles amargantes.

Es creu que a la vinent temporada es dedicarà molta d'atenció a les ungles, sense tornar a la mo-

da absurda molt corrent a Londres abans de la guerra, de portar a les ungles la fotografia de la persona estimada. Era veritablement, un excel·lent medi per no perdre's de vista i per co-
neixe's... sobre la punta del dit. Se'ns anuncien les ungles verdes i les ungles blaves. Esperem que aquestes fantasies no es podran pas comparar a les ungles senzillament rosades.

UN POEMA PÓSTUM

AMBICIÓ

CARRER SALMERÓN, 16-20 HISPANO, 9 HORES VESPRE. SABORÓS TOBOGAN URBÀ. LES FAÇANES CILINDREN ELS POLSOS. PELS BALCONS S'ESFILAGARCEN LES IDEES. NO SÉ SI SÓC JO O LA MEVA CABELLERA. L'AUTO FENDEIX LES ONES DE LA NIT: ESCUMALLUMINOSA ALS FLANCS. L'ESPAI I LALLUM QUEDEN ENGOLITS EN MÍ QUE SÓC LA TENEBRA VERTIGINOSA. PERÒ L'HORITZÓ EM FUIG EN EL CRISTALL DAVANTER. REVERSIBILITAT DE VISIÓ. IMMOBILITAT PANTEJANT.

JOAQUIM FOLGUERA

UNA CARTA D'AMOR DE LA LAIETA

Avui, dia de Festa major, serem indiscrets de reproduir, d'amagat de la Laieta, aquesta carta que li havia enviat En Ramon, que és un jove que escriu a Barcelona i és el primer noví que va tenir.

EULÀRIA estimada: Fa dies que no he rebut cap carta teva; i m'es tan dolç de llegir-nel però jo sé que no és que et falti voluntat: ets poruga, poruga i no goses amagar-te a la teva cambra per escriure-la perquè tems que ton oncle et veurà i voldrà llegir-la i després anirà pel món fent-ne burles sobretot daxant la Dolorettes que ja sé que està tota corsecada de l'enveja.

Fa tres mesos que ens parlem. ¿Recordes la primera vegada que em vaig atrevir a saludar-te? Jo ja feia dies que et volia parlar però com més ne dalia més vergonya em feia i així que et tapava em quedava tan sobrepès que tu et devies pensar que jo era un noi tímid i passava que tu que, al principi, quan me trobaves al tramvia, badaves la cara com una rosa, després et vas tornar tota seriosa i vetaquí que després a l'únic de món a qui no somreies era a mi.

Recordo que el dia del teu sant et vaig veure al Desert amb les teves amigues la Dolorettes i la Remei que et duïen al mig com una reina perquè ets la més maca de totes i perquè esperaven que de les mirades que els joves et donessin potser n'haurien alguna per elles.

Aquell dia jo l'havia escollit per venir-te a trobar amb l'escusa de la professó i dir-te tot lo que més endavant he pogut dir-te; però em va semblar que et miraves més als altres i que de mi ni en recordaves el nom. I no et vaig dir res tampoc! Em maleïa a mi mateix, amb les llàgrimes als ulls, i vaig jurar de no ser mai més tímid i de presentar-me tot dret i franc al teu davant bell punt te tornaria a veure.

¡I tu aquella nit la vas passar ballant! Ballant amb tothom, amb un qualsevol que de tu només admirava que vesties de gust i que els rissos de la teva cabellera eren bells com una nit d'estiu. Aquella nit jo no vaig dormir; aquella nit la vui oblidar perquè l'odi em consumia i hauria volgut abraonarme amb els que ballaven amb tu, amb els que et veïen ballar, amb tothom!

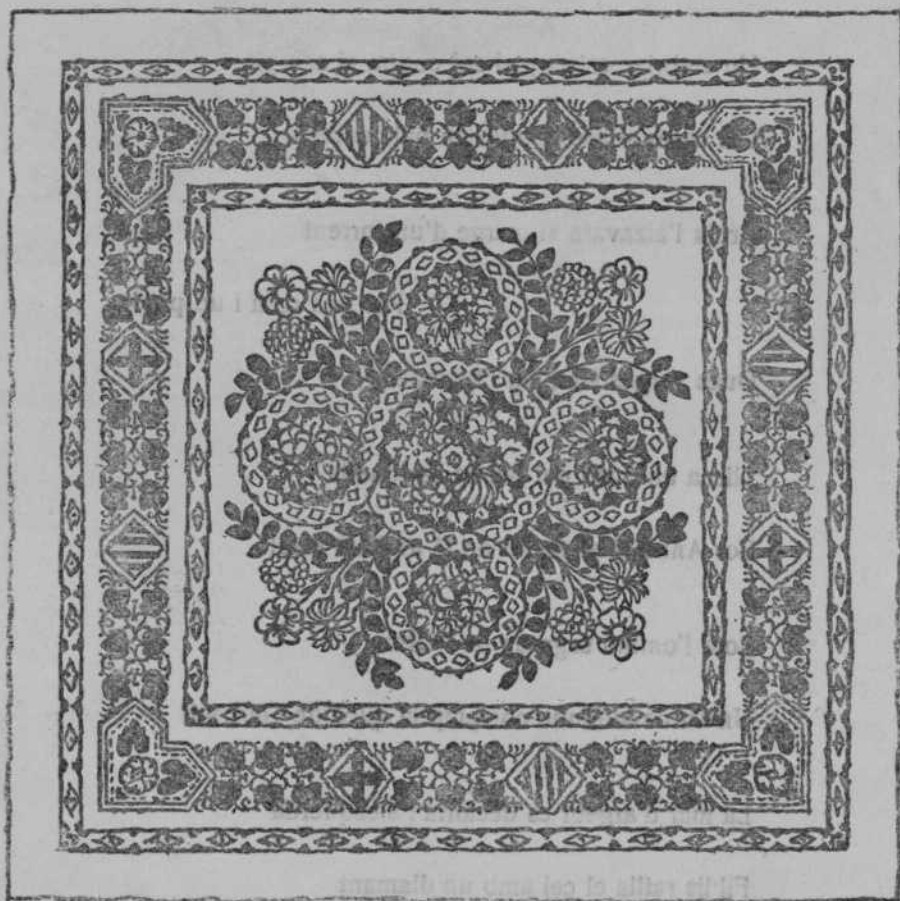
¿Veus? Ja no em recordava que et volia recontar com te vaig conèixer. Era el més passat i jo feia una mesada que no t'havia vist. Ja al demati, en anar-me'n cap al despatx, a peu, per la via del tren, tota una felicitat mai sentida em va trasbalsar. El dia era bell, bell i a totes les jardineres era un embriagament de flors i a mi em semblava que no tocava de peus a terra i hauria jurat que el cel veritable era aquest món. Eren belles les muntanyes i el mar lluent com una plata, i aquelles tanques verdes pintades de nou, i els pals i els fils del tren, i la caseta del guarda-agulles, i aquell safareix de mig camí tot voltat de roses i aquella cúpula del Mont-d'Or que semblava d'or de debò; tot era bell, bell. Tothom que trobava pel camí em semblava feliç i recordo que en passant per davant d'una casa que feien prop de l'estació de la Bonanova, tots els paletes cantaven de joia. Jo, si hagués gosat, hauria abraçat a tothom i m'hauria posat a córrer com un foll cridant viscal viscal! no sé què, no sé per què, pero viscal viscal esgargamellant-me perquè se sentís de tota la terra.

Aquell dia vaig parlar per primera vegada amb tu. Et vaig trobar al tren de les 8'30 h. del vespre, quan jo tornava del despatx i tu venies del taller. Et vaig dir barbotejant

la molta feina que teniem a casa l'amo, de les sardanes que es farien a l'estiu, de la gat-zara que fèiem a l'Acadèmia militar...

En arribant a Sarrià, em vas permetre que t'acompanyés. El joc d'ombres dels re-flectors del tren engrandien l'endén i completaven l'encís de les ombres dels arbres de cân Martinet, enormes damunt el negre-blavós del cel aclarit per la lluna. Passeig de l'estació amunt, se sentia un rajoli d'aigua, els darrers espatecs d'una foguera de bro-sa, les primeres audicions estivals d'un gramòfon, un cant apagat de garipaus, un ros-sinyol, l'aïc atent de les oques i com una melodia, la dolçor de la teva veu lliscant-te pels llavis, vermells com un juny esberlat, cada paraula una nova meravella que feia tremoladís el meu silenci i turbava la meva mà que per primera vegada agombolava el el teu braç nu.

Sempre teu,
RAMON

Projecte de decoració de tapis per l'alcatifer L. PUIG, dels Bells Oficis

P O E M A

El campanar de Sarrià es desplassa

No deixa veure la moto que porta els diaris

S'han aixecat els carlins!

S'han aixecat els carlins!

Un embriac estreny el sol contra el seu pit

Les cases sobre el pont en pal·lideixen

Cruix l'atzavara al marge d'un torrent

Per una rosa i un petó

Dues verges simulen l'himeneu

Llisca un ocell pel rail de sa tonada

Sor Anna té el secret de fê aviâ un estel

Sota l'ombra sagrada de l'Orsa

Un faune autèntic corromp la nuca de Gertrudi

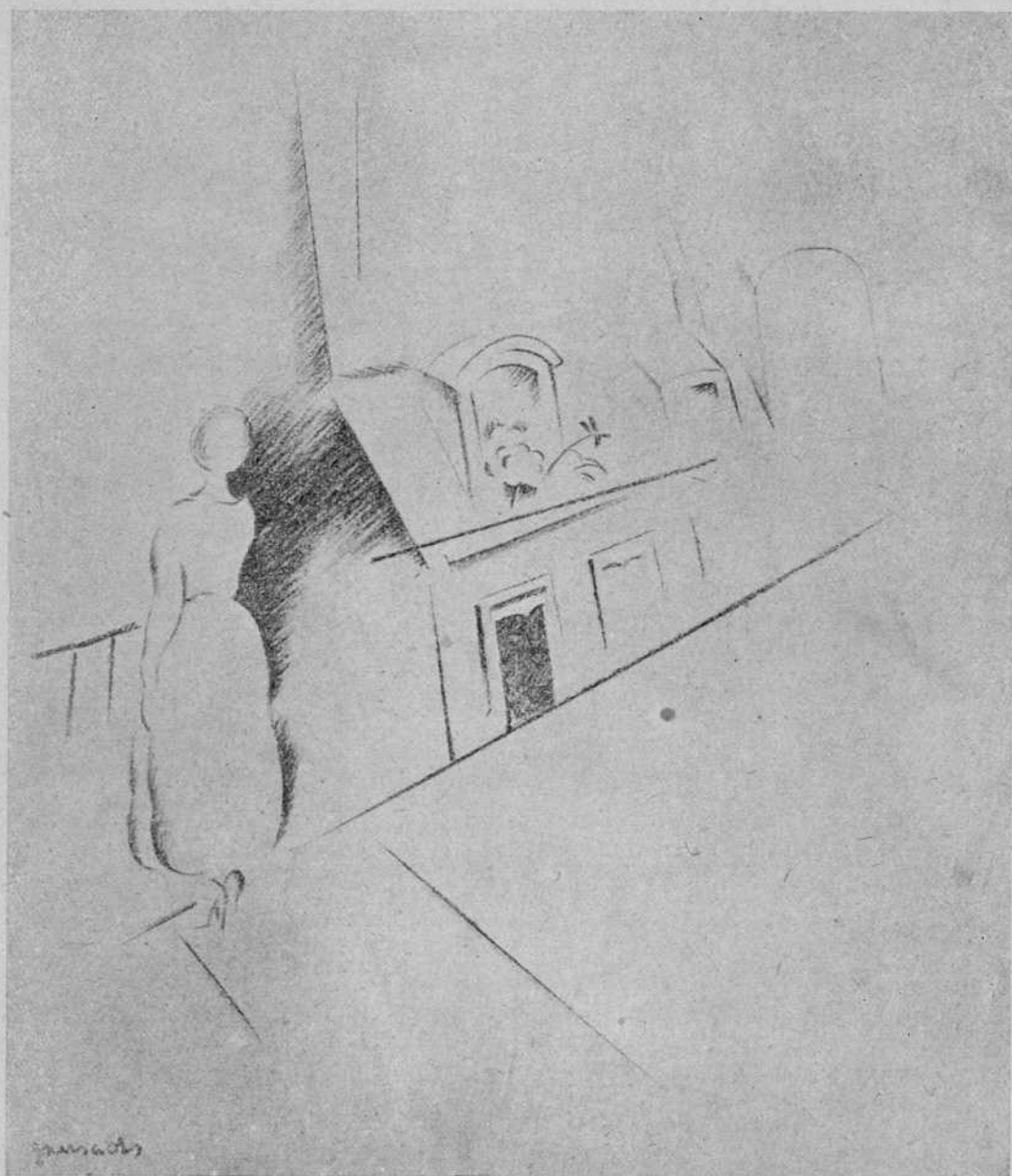
La mar d'argent es decanta i s'esquerda

Fil·lis ratlla el cel amb un diamant

J. V. FOIX

DIBUIX PER J. TATARET.

DIBUIX PER J. GAUSACHS

FESTES DEL ROSEI DE TOT LO MÓN A SARRIÀ
ANY 1919

Esgrafiat de la casa n.º 8 del carrer Major.

Edició de "LA CÒNSOLA"

PROGRAMA SINTÉTIC

LA BANDERA CATALANA

DURANT els dies 5, 6 i 7 serà hissada a Casa la Vila i als estatges del «Centre Regionalista» i de l'«Orfeó Sarrianenc».

ALMOINES

DIA 4, tarda, a Casa la Vila, a 3 h., repartiment de bons de carn, pa i arròs per l'A. d'A. dels P.—A 7 h. repartiment del llegat Piquet per l'Ajuntament.
Dia 5, matí, a 8 h. repartiment de bons de carn, pa i arròs per l'Ajuntament. De 8 h. a 10 h. per l'Obra Social.

FUNCIONS RELIGIOSES

DIA 5, a 10 h. Ofici a la Parròquia per la capella de música que dirigeix Mn. Obiols. Predicarà Mn. Pere Bosch.—A 12 h. professó tradicional.—A 4 h. tarda, rosari cantat a la Parròquia.—A 5 h. entronització del Sagrat Cor a la Societat Obra Social.

Dia 6, a 10 h. Ofici funeral a la Parròquia, en sufragi dels veïns morts durant l'any.

SARDANES I BALLETS

DIA 5, a 12 h. a la plaça de la Vila dita també plaça de l'Orri, primera audició per la famosa «Principal» de la Bisbal. Ballets catalans per l'Esbart del «Centre Regionalista».—A 5 h. tarda, gran audició per la mateixa cobla a la mateixa plaça.
Dia 6, a 5 h. tarda, audició per la «Principal» de la Bisbal a la plaça de Sant Vicents, dita també plaça del Magre.—A 10 h. vespre, a la plaça de l'Orri per la mateixa Cobla.

Dia 7, a 5 h. tarda, al Desert.—A 10 h. vespre a la plaça de l'Orri.

CUCANYA

DIA 5, a 5 h. tarda, a la plaça del Magre. Dia 6, a 4 h. tarda a la plaça de l'Orri. Hi haurà bombes de paper, sacs, paella, cubell, titelles, olla, rutila i altres jocs per l'estil. Se sortejarà un anyell entre la mainada.

FESTA ESCOLAR

DIA 7 a 3 h. tarda a l'Envelat repartiment de premis. A 5 h. berenar al Desert amb acompanyament de musica.

FUNCIONS DE TEATRE

DIA 5, a 10 h. vespre: al «Casino de Baix» l'òpera *Rigolet* i interpretació de la serenada d'*Els Calabresos* i de la romança de *Les Aurenètes*.—A «La Violeta» la comèdia lírica *Miss Helyet*.—Als Carlins *El Pubill*, d'En Pitarra i una comèdia en castellà.—A l'Envelat d'En Pauet del carrer de Sant Lluís, les comèdies liri-ques *La Xitxarra*, *Molins de vent* i *Els Calabresos*.

BALL RODÓ

DIA 6, a 5 h. tarda i a 10, 30 h. nit, al «Casino», «Violeta», «Carlins» i Envelat.
Dias 7 i 8 a 5 h. tarda i a 10, 30 h. nit als mateixos llocs. El del dia 8 tarda de l'Envelat serà infantil. Els del darrer dia nit seran de serpentes i paperets.

MÚSICA I CANÇONS

DIA 6, a 9 h. vespre, concert a la plaça de l'Orri per les orquestres dels balls amb magistrals solos de cornet, viola, flauta i altres esturments de lluíment.
Dia 8, a 10 h., vespre cantarà a la mateixa plaça el chor d'hòmens de la «Violeta», sobretot *Els nêts dels Almogàvers* d'En Clavé amb gran ruído de morterets i altres explosius sorollosos.

FOCS ARTIFICIALS

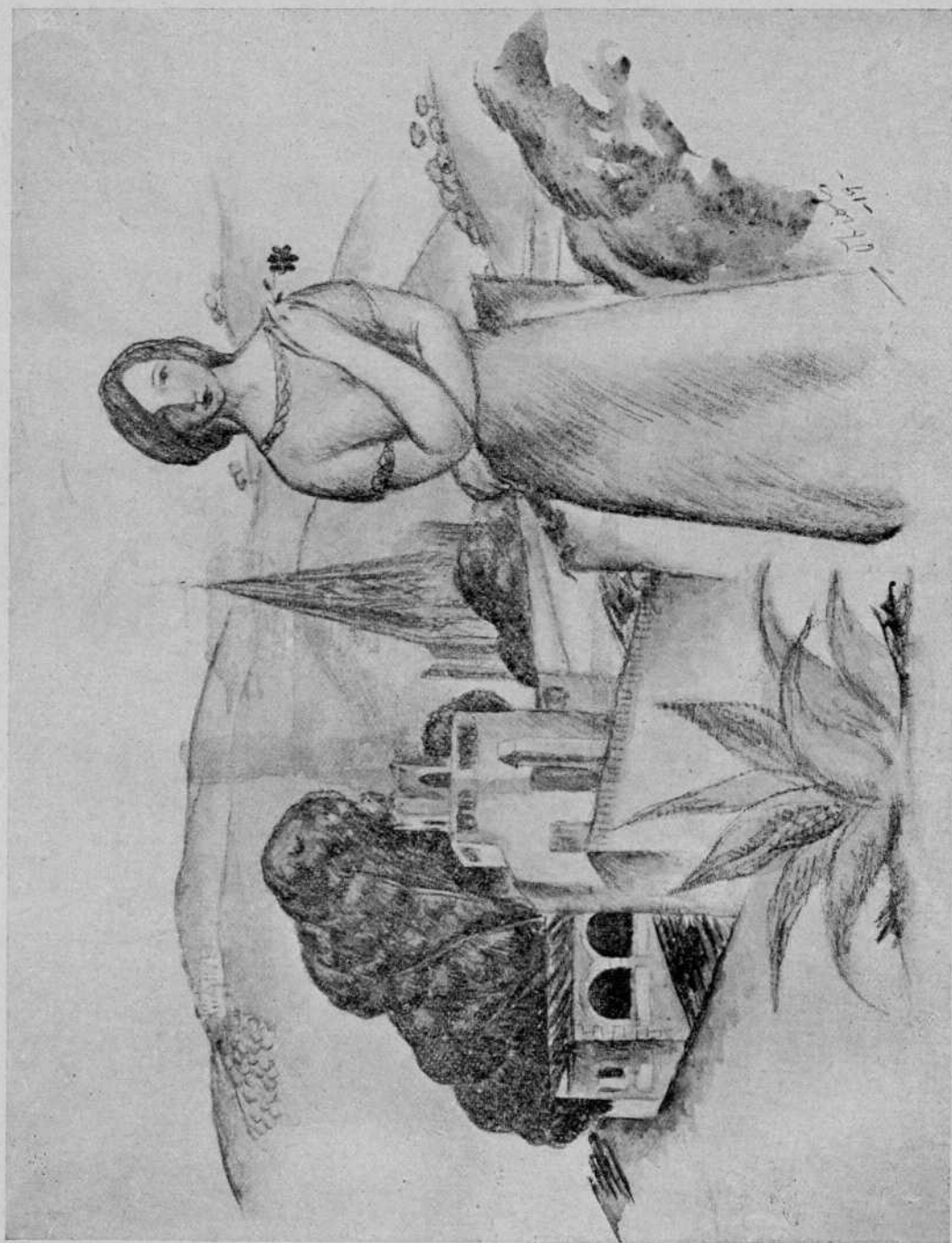
Dia 8, a 9 h. vespre, n'hi haurà un castell a l'Avinguda dels Espasa de Pedralbes.

LA CÓN SOLA

PERIÓDIC QUINZENAL

D'INFORMACIÓ

SARRIENENCA

LA LAIETA

DIBUIX PER JOSEP OBIOLS

DIBUIX PER J. BELTRAN-SANFELIU.

LA PRINCIPAL DE LA BISBAL

DES de fa 16 anys «la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan» introduïda en el programa de la nostra Festa major constitueix la nota més excel·lent i més popular d'aquella caracteritzant-la d'un esperit essencialment nacional.

En l'any 1907 època en què la sardana ja havia posat arrels a Sarrià — arrels que germinant fecundament han esdevingut arbre d'esplèndida frondositat i ufana — l'Ajuntament i els sardanistes van convenir la contracta d'una cobla empordanesa, i l'escollida va ésser «La Principal» de La Bisbal.

L'honor de la iniciativa i de la seva realització correspon al jovent sardanista del «Centre Regiolista», planter dels primers entusiasmats per a la nostra dansa, en aquest poble.

La cobla referida d'ençà de l'any 1902 no havia estat a Barcelona, i la reputació de què venia precedida va produir tal interès que, la nostra plaça de la Vila s'hi va congrega una multitud com mai no s'hi havia vist.

Aquelles primeres audicions van constituir

un èxit molt falaguer per als músics de La Bisbal que van demostrar ésser ben mereixedors de la fama de què venien auriolats i del preeminent lloc que allavors com ara li atribueixen mestres eminents — entre les cobles de Catalunya.

Varen triomfar plenament com a artistes, i pel seu tracte afectuós es van captar promptament les simpaties generals, fent-se acceidors a totes les consideracions.

D'aquell any ençà i únicament i precisament per les tradicionals audicions de sardanes executades sempre per «La Principal» de La Bisbal, la nostra Festa gran resulta brillantíssima i de transcendència entre les de la rodalia tant per la gran concurrència, com per la bella i creient sabor de catalanitat.

Ens plau des d'aquestes planes endreçar la nostra fervent salutació als amics de la cobla que fem extensiva al selecte mestre compositor En Josep M^a. Soler del qual guardem un agradable record de quant en els primers anys estigué entre nosaltres dirigint la cobla.

C.

ELS ESPORTS

CICLISME.—Carrera de bicicletes 100 Kms. amb entrenadors a moto. Aquesta important carrera es va celebrar el 14 del més passat al Parc de Barcelona. Va ser guanyada per En Llorenç, qui va cobrir les 67 voltes en 2 hores 12 minuts 9 segons i 35. De sortida va agafar el cap mantenint-lo tota la carrera. Va arribar en segon lloc, en Jaume; tercer En Villameva; quart N'Armengol i cinqué En Crolla. Els altres molt retrassats.

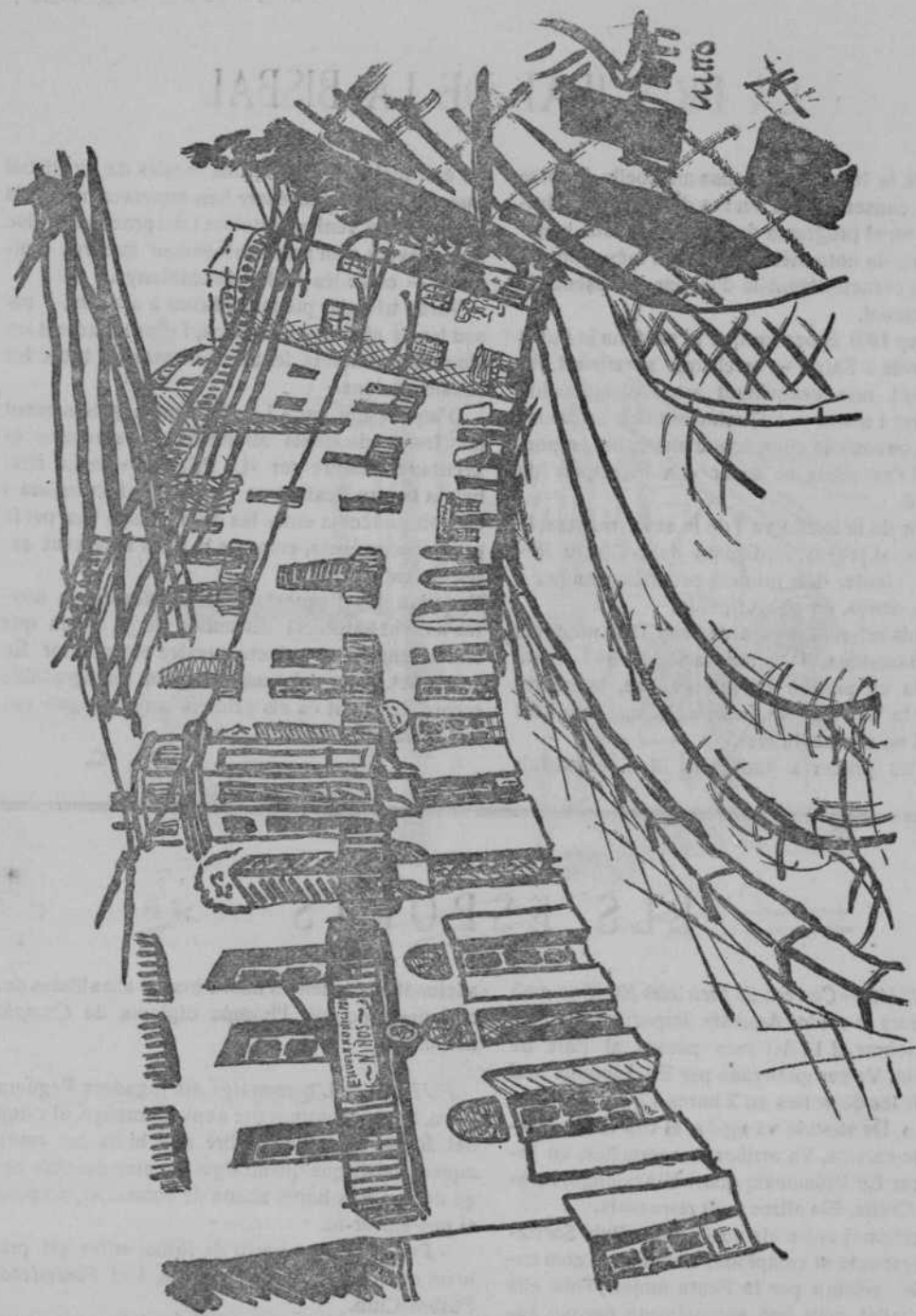
He gestionat entre els socis del «Club Sarrià», respecte al campionat ciclista que com cada any es celebra per la Festa major. Tots ells han treballat amb bell entusiasme perquè engrany l'èxit superi als anteriors. Penso que tot

aficionat sarrià s'haurà inscrit a les llistes del club per conquerir l'honorós diploma de *Campió de Sarrià*.

FUTBOL.—L'homenatge als jugadors Reguera i Bru, ha estat ajornat per avui, diumenge, al camp del *Barce*. Es tanta la febre que hi ha per veure aquest partit que qui no sigui al camp del club degà dues o tres hores abans de començar, no pensi pas entrar-hi.

— Per avui, gran partit de fútbol entre els primers equips de l'*Avenç* de Sarrià, i el *Plumstead*, Fútbol-Club.

FRANCESC CASTELLÓ

EL CARRER DE CASA.

PER JOAN SARIOLA.

INFORMACIÓ SARRIANENCA

ANIVERSARI

Per aquesta Festa major farà dos anys que la bandera catalana va ésser hissada per primera vegada a la nostra Casa de la Vila. Tothom recorda aquella festa com una de les més belles que s'han fet a Sarrià. La solemnitat de la benedicció en acabat l'ofici, pel Rvnd. senyor En Joan Basany, pvre; la processó única portant la bandera extesa els joves patriotes del poble des de la plaça Gran a la de la Vila seguits del Magnífic Ajuntament i de tot lo poble en pes al qual se n'enduïa l'emoció; els discursos de lliurament per En Ricard Carbonell i de recepció per l'Alcalde que aleshores era En Mota; el petó que en nom de les dones catalanes va fer al drap barrat la il·lustre padrina Na Dolors Moncerdà (A. C. S.) i l'acte de l'hisament per la dita dama i En Josep Romani, el jove patriota exemplar Tot va contribuir a embellir la cerimònia.

Després, els cants del nostre «Orfeó»: *Cant de la Senyera* i *Els segadors*, ovacionats a desdir; els ballets de «l'Esbart Sarrianenc» del «Centre Regionalista»; les sardanes per la «Principal» de la Bisbal i els visques a Catalunya i a la seva llibertat i el voleiar de la bandera immensa...

En aquest segon aniversari, «LA Cònsola» fa vots perquè el símbol català que oneja per les fetes assenyalades a Casa de la Vila, esdevingué el de cada sarrianenc concretant-hi els seus millors dalers.

VENDA DE «LA CÒNSOLA»

El nostre periòdic es troba de venda a Barcelona a la Llibreria Salvat-Papasseit de les Galeries Laietanes, Granvia, 613.

A Sarrià, al centre de subscripcions d'Emili Mestres, carrer Libertat; al Kiosk de la Plaça d'en Prat de la Riba i a aquesta Redacció Plaça de la Vila, 6.

ELS BONS DE L'OBRA SOCIAL

Havem rebut d'aquesta entitat 6 bons quadruplicats de pa, arròs, mongetes i carn. En nom dels pobres a qui han estat remesos donem les gràcies i agraïm l'atenció.

SOPAR DE GERMANOR

ADHESIÓ DE LA CÒNSOLA

Dilluns, 22, al Restaurant Martín de Barcelona hi va haver un sopar de germanor que l'«Associació protectora de l'Ensenyança catalana» ofería a sis dels seus delegats a les colònies catalanes d'Amèrica. Del grup d'associats de Sarrià hi va assistir en representació el nostre company En Josep Obiols. L'obra de les escoles catalanes va endavant. ¿Quan tindrem a Sarrià una escola catalana? Això es ¿Quan tindrem a Sarrià una veritable *Escola Nacional*?

Al dit sopar d'agraïment hi van estar adherits el «Centre Regionalista» i «La Cònsola».

ESQUELLOTS

El 22 del més passat, a dos quarts de deu del vespre va recórrer els carrers del poble una vistosa comitiva organitzada per solemnitzar el casori del vidu Lot amb la vídua d'En Cua. Anaven al

devant una trentena de xicots proveïts de llaunes, bocines, trompes, campanes i cornetins que movien un xivari inharmoní tot executant una sèrie de composicions originals dels més famosos músics futuristes del país i de l'estranger. Seguien després quatre minyons sapats i esperdenyats, brandant hatxes que il·luminaven fantàsticament els carrers, remorosos de la multitud de dones, donzelles i marrecs que esguardaven el pas del singular seguici que terminava triomfalment amb un carro guarnit toscament on eren aconduïts dos ninots representant els nuvis honorats. A darrera de tot hi anaven els sarrianencs i les sarrianenques més típiques del poble, agafats del braç, tustant-se l'un a l'altre, menant un pas de dansa i cridant perdudament coses com es ara aquesta: —¡Pepeta! ¡Surt, goita que veuràs els esquellets!

FLORS DE TARONGER

Pel dia 8 del corrent, si Déu vol, està assenyalat el casament d'En Juli Urpi, del comerç, amb Na Maria Sebastia, distingida professora oficial.

—Pel mateix més el d'En Joaquim Folch i Girona, del comerç, amb Na Rita Rusinyol filla del diputat nacionalista per aquesta circumscripció N'Albert Rusinyol.

CONCERT

D'umenge passat hi va haver al Casino de Baix el concert organitzat per l'«Acadèmia Plans» a benefici de la «Creu Roja» de Sarrià. El programa, selecte, va ésser interpretat per les senyoretes Dolors Plans, Mercè Prat i Isabel Romani, i els jóvens Francesc Romani, Ramon Vila, Marius Bragulat, Josep Roig i Frederic Lanzaco. Tots ells van merèixer l'aplaudiment de la concurrència ben nombrosa i escollida. En Sandro Griff, de l'Orfeó Català, va interpretar excel·lentment «El D. Joan» de Mozart, i els «Dos Granaders» de Schumann.

SUBVENCIONS

Per ajudar a les despeses de les festes oficials l'Ajuntament de Sarrià ha rebut els següents do-

natis: De la C^a General de tramvies 500 ptes.; del F.E. de Sarrià a Barcelona 500 ptes.; de la C^a General d'Aigües 200 ptes.; de l'Empresa d'aigües del Llobregat 100 ptes.; i de la C^a. Gas Lebon & C^a. 100 ptes.

COMUNICAT

El nostre compositor N'Antoni Ribera ens prega de comunicar als sarrianencs que pugui interessar-los que de les hores que destina a l'ensenyament musical als seus deixebles de Sarrià en té algunes de disponibles per als veïns del mateix que vulguin aprofitar-se de les seves lliçons. Dirigir-se per escrit a l'esmentat professor, Antoni Ribera, carrer de Còrrega n° 367. pral.

SERVEIS DEL DISPENSARI DE LA CREU ROJA DE SARRIÀ

SETEMBRE:

Medicina general	23 malalts
Cirurgia	16 »
Colpits	14 »
Obstetrícia-Ginecologia	7 »
Oftalmologia	10 »
Malalties de la pell	10 »
Oto-rino-laringologia	12 »
Odontologia	8 »
Massatge	2 »
TOTAL	99 »

Han estat practicades 153 assistències facultatives.

Extremauncions	2
Defuncions	1
Serveis de llitera	1

DAMES D'HONOR

Han estat designades dames de la Cort d'amor d'uns jocs florals que hi ha d'haver avui a la Bonanova les gentils sarrianenques Na Teresa Sonadelles, Na Rosa Tresfi i Na Maria Bacardi.

DE SOCIETAT

Han arribat d'Alhama la Sra. Vídua Caralt amb els nois; de Llavanes els nostres amics Carbó i la Sra. Rúbio amb les seves belles noies; de Camprodon En Lluís Serrahima i família i els Srs. de Dionís Conde; i de Lloret de Mar la distingida família Guarro.

També han tornat de llur estiuatge les famílies Soler i Borrell.

I deixant-nos un bon record han partit a Barcelona els Srs. Mondon.

COL·LABORACIÓ

LA CÓN SOLA, admet col·laboració sempre que el signant guardi les bones maneres. La col·laboració pot ésser informativa, de divulgació científica, literària, etc.

Cal esmentar que mai no seran retornats els originals.

Adreça: Plaça de la Vila, 6.

— Original impremta. — Segell de quart de cèntim.

EL BON HUMOR SARRIANENC

TIPUS SARRIANENC S

El «Xato» es mira la lluna
amb cara de desconsol
i la lluna li pregunta;
— ¿Qué fas Xato aquí tan sol?

— Só: l'estròlec de mes fama
de per tots aquets indrets.
I la lluna, diu rient-s'en
— Ai, Xato, que savi que ets

(Ninot i acudit de P. Queraltó.)

«L'ENVELAT DE LA PLAÇA».

— Diu que per comptes de fer-hi ball, aquest any hi faran toros.

Establiments recomenats per “La Cònsola”

CONFITERIA FOIX

TELÉFON 592-H

MAJOR, NÚMERO 48
SARRIÀ

FÁBRICA DE GASOSES I SIFONS

ELABORACIÓ AMB AIGUES DE VALLVIDRERA

DIPÓSIT DE CERVESES I XAROPS

FELIP FÀBREGAS

DESPATX :
PRIM, 1 i SANT JOSEP, 2

TELÉFON H-185
SARRIÀ (BARCELONA)

S I M Ó - S. EN C.

Central : Salmerón, 54 - Gracia

TELÈFONS 400 I 586 - G

Sucursal n.º 1 : Avinyó, 16 - Barcelona

TELÈFON 1810 - A

Sucursal n.º 2 : Catalunya, 7 i 9 - Sarrià

TELÈFON 88 - H

MAGATZEM I REFINERIA D'OLIS
FINS D'OLIVA

PRODUCTES ALIMENTICIS,
XAMPANYS, VINS I LICORS DEL
PAIS I EXTRANGERS

BODEGUES I CULLITA DE VINS
CORRENS, FINS I GENEROSOS

ALIMENTS CONCENTRATS I RE-
CONSTITUENTS

REPART A DOMICILI

PELEGRÍ LLIVI

Lloguer de bicicletes - Reparació de motos
i bicicletes - Venda de càmares i cobertes
de totes marques i peces de recanvi per les
mateixes

OLIS BB.

CARRER BONA VISTA, N.º 11 - SARRIÀ
(Prop del pont de la Reina Elisenda)

Funerària de Sant Vicents

FERRAN USÓ

BAGULS, URNES I CORONES

CARRER MAJOR, NÚM. 33

SABATERIA

Joan Melé

DARRERES NOVETATS PER
HÒMENS, DONES I CRIATURES

CREU, NÚM. 10 - TENDA

Fàbrica de productes ceràmics

FRANCESC I JOAN BROSSA

CARRER SANTA EULÀRIA, 18, 20 I 22

PERRUQUERIA

PAU SOSTRES

Es fan postissos de tota mena i d'è-
poca a preus econòmics així com
també perruques de tota mena

CARRER CORNET I MÀS, 8

VICENTS BURRULL FERRETERIA

Qui no s'afaita sol és perquè no vol.
Màquines d'afaitar, fulles Gillette i
altres útils a preus reduïts

CARRER MAJOR

SARRIÀ

Vaqueria Suïssa "La Confianza"

JOAQUIM PIQUET

SERVEI A DOMICILI

Cornet i Màs, 47

SARRIÀ

BASTÉ I PINTOR DE CARRUATGES VICENTS RIBA

PRIM, 47 I 49

SARRIÀ

Es guarneixen cotxes i automòbils. Cons-
truïció de capotes i fundes. Especialitat en
guarnicions a l'espanyola, anglesa i francesa

PREUS REDUÏTS

Magatzem i venda de llenya de totes classes i mides, i carbó mi-
neral per cuines i calefacció

Vicents Surribas

SERVEI A DOMICILI

CARRER DE CAPUTXINS, 50 I 56 - SARRIÀ

L'INGENI

Eines per paletes, jardiniers, pagesos, etc. Ganivets, estisores, màquines d'afaitar i tallar cabells. - Teles metàl·liques, filferro, puntes i cargols, etc. - Bateria de cuina. - Gàbies d'ocells de varies classes. - Cartó cuïro Bombetes elèctriques de varies marques.

TOT A PREU DE FÀBRICA

Carrer Major, 33 Reina Elisenda, Lletra C

RESERVAT

PER LA

FARMÀCIA MARTI

Especialitat en les populars «Gasitines». Capsa de 12 paquets per obtenir 12 litres d'agradable aigua mineral de taula, gasosa i alcalina.

PREU 1 PTA.

DR. ROBERT

SARRIÀ

Ordinari de Sarrià

TRANSPORT DE MOBLES I
DEMÉS A TOTES BANDES

LLOGUER DE COTXES DE LUXE

Joan Vila

MAJOR, 27 I CUYÀS, 1

SARRIÀ

JOSEP SURRIBAS

ESCULTOR-ADORNISTA

ARQUITECTURA I ESCULTURA

MARBRISTERIA EN GENERAL

Reina Elisenda, 12 i Bonavista, 12 - - SARRIÀ

Els cicles "SANTIN"

Són incompatibles per llur resultat

ALFONS BONO, S. EN C.

R. Catalunya, 103 - Barcelona

Tel. 1423 G

"INSTITUT D'ESTUDIS SUPERIORS"

CARRER DOCTOR ROBERT, NÚM. 11, PRAL. - SARRIÀ

2.ª PERÍODE D'ACTUACIÓ

Sota la direcció general d'En Vicents Cuttica, Perit Mercantil, antic Professor de les Escoles Berlitz i Masó, de Barcelona i En Ròmul S. Rocamora, advocat, Mestre Superior i Publicista.

Estudis fonamentals i complementaris de Gramàtica i Redactat de documents, comptabilitat mercantil i elements de Matemàtiques, Mecanografia, idiomes, Batxillerat, etc.

Ensenyança, mitjantçant conferències. - Cursets monogràfics d'assistència limitada. (Sis deixebles, màxim) i unisexual. - Concessió de Diplomes d'Aptitud i mèrit. - Còpies mecanogràfiques de documents importants.

EL 8 DEL CORRENT S'OBRIRAN ELS CURSETS DE GRAMÀTICA I COMPTABILITAT

S'ADMETEN INSCRIPCIONS

GRANS, PATATES, PALLA
— I AUFALS —

VDA. D'E. ARIZA

o o o

CARRER MAJOR, 40

SARRIÀ

CARNICERIA

JOSEP NEBOT, Germans

BOU - BADELLA - BE
ANYELL I CABRIT

P. REINA ELISENDA, 2 - TAULES DEL
:: :: :: MERCAT, 34 I 35 :: :: ::

SASTRERIA

JOSEP ARNAU

CARRER MAJOR, NÚM. 38

LLUIS SAVALL

PINTURA DECORATIVA
PAPERS PINTATS

DESPATX : Major, núm. 25

TALLER : Hort de la Vila, núm. 18
SARRIÀ

TELÈFON 218-H

FONDA DE S. VICENTS
de PERE CAMPI

Per la Festa major, obert dia i nit
Servei a la carta

Coberts des de 3 ptes. per munt

MAJOR, 46

SARRIÀ

MERCERIA

Maria Clavell de Parellada

Especialitats en brodats i randes - Quin-
calleria - Perfumeria - Flors artificials

SARRIÀ

CREU, 7

JOSEP MARIMON
ESPARDENYERIA

Espardenyes i materials afectes al ram. Cal-
çal dit de luxe de totes menes i preus. Sa-
bates de lona per home i dona. Sabatetes
per petits. Calçat pel fang amb sola de fus-
ta. Especialitat en les espardenyes catalanes
PRIM, 3

SARRIÀ

OUS, POLLERIA I CAÇA

JOAN PRATS

MAJOR, 6

TELÈFON 395-H

SARRIÀ

GRAN MAGATZEM DE CRISTALLS PLANS
— DE —
CÉSAR SALVÀ & C.^A

CRISTALLS PER AUTOMÓBILS I CARRUATGES
ESPECIALITAT EN LA PINTURA D'AUTOS I CARRUATGES

PER ENCÀRRECS : "BAR ALEGRIA"
CARRER DE LES CORTS CATALANES XAMFRÀ BORRELL · · BARCELONA

BOSCH & SARIOLA

CONSTRUCTORS D'OBRES

SANT CARLES, NÚM. 16
SARRIÀ

MÁQUINES "WERTHEIM"

de cusir, de brodar i de fer mitges.
Ràpides, lleugeres, perfecció en la costura i poc soroll.

ES VENEN A PLASSOS I AL COMPTAT

Es fan reparacions i restauracions.

Es donen lliçons de brodar.

REPRESENTANT A SARRIÀ : LLUC BULLÓ

MAJOR, 2

RESTAURANT ELECTRIC LES PLANES

TELÉFON 393 H